BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ.

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMİNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST (TKP/ML)'nin YAYIN ORGANI

DİNCİ LİDERLER İRAN DEVRİMİNİ ARKADAN VURUYOR!

İşçiler, köylüler, emekçiler, çeşitli milliyetlerden halkımız...

Kardeş İran halkı 1979 yılı başında, on yıllardır kendine kan kurtaran Amerikan uşağı, faşist Şah rejimini devirdi. Kardeş İran halkı, faşist Şah rejimine karşı mücadelesi içinde onbinlerce yiğit evladını kaybetti ama yılmadı. Tüm emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin desteğini alan Şah'ın tahtı, ayaklanan milyonlarca işçi-köylü-emekçinin mücadelesi ile parçalandı. İran halkının mücadelesindeki ilk hedefi faşist Şah rejimini yıkmaktı. O bu hedefe can bedeli yiğit bir mücadele ile ulaştı. Ama İran halkının çilesi Şah rejiminin yıkılması ile bitmedi. Bu çilenin gerçekten bitmesi için, yıkılan iktidarın yerine, halkın işçi sınıfı önderliğindeki Demokratik Diktatörlüğü kurulmalı; emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm kökten tasfiye edilmeli idi. Ama bu olmadı. Çünkü İran da işçi sınıfı Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış kitleler içinde kök salmış öncü örgütüne, ML KP'ni sahip değildi. Bu durumda faşist Şah rejimine karşı halkın başkaldırışını örgütleyen ve yönetenler; halkın Şah'a ve onun dayandığı emperyalizme karşı duyduğu nefreti din kisvesinde eritmeyi başaran Dinci liderler oluştu. Feodal bir ideolojiyi savunan dinci liderler, sınıfsal olarak; feodalizmle iç içe girmiş ve emperyalizmele uzlaşmaya hazır olan Milli burjuvazinin sağ kanadının temsilciliğini yapıyorlardı. Başında Humeyninin bulunduğu dinci liderler başlangıçta halkın emperyalizme karşı duyduğu nefreti kendi üzerlerine çekmemek için emperyalizme karşı, özellikle de Amerikan emperyalizmine karşı tavır alıyor görünüyorlardı. Şah'ın devrilmesinden sonra İranda Demokratik hak ve özgürlüklerin olacağından; bütün milliyetlerin eşitliğinden v.s. söz ediyorlardı. Onların bu tavırları, halk muhalefetinin önderliğinin ele geçirmelerinde önemli bir rol oynadı.

Şah devrildikten sonra, başını dinci liderlerin çektiği tutucu güçlerle devrimci güçler arasında iktidar çatışması başladı. Bu iktidar çatışması içinde Milli Burjuvazinin sağ kanadının temsilcisi olan dinci liderlerin, Humeyni ve çevresinin "Devrimci" maskesi düştü. Humeyniye bağlı olarak kurulan "Devrim komiteleri" adlı silahlı çeteler, Humeyni taraftarı olmayan herkese karşı terör uygulamaya giriştiler. Tüm sol teşkilatlar yasaklandı. Şah'a karşı kullanılan silahlar halkın elinden zorla toplanmaya başlandı. Humeyni yönetimi, aynı Şah döneminde olduğu gibi, kendine muhalefet yürüten başını susturmak için faşist metodlara baş vurdu.

Şah döneminde bütün gücü ile kendini hissettiren Milli baskılar Humeyni dönemindede sürdü. Özellikle özerklik talebini gerçekleştirmek için mücadeleye atılan Kürtlere karşı yoğun kitle katliamlarına girişildi. Humeyni taraftarları, Kürtlere ve daha öncede Türkmenlere karşı uyguladıkları kitle katliamlarını, bu hareketlerin emperyalizmin kontrolünde olduğu gerekçesine dayandırmaktadır. Suası açıktır ki, tüm emperyalist güçler milli hareketleri kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak isterler. Ve İran'da da bunun için çaba sarfetmektedirler. Ancak yine suası da bir gerçektir ki, bu günkü Humeyni yönetimi izlediği Fars şöveni milliyetler politikası ile çeşitli milliyetlerden İran halkının birliğine değil, bölünmesine, milli çelişmelerin ön plana çıkmasına hizmet etmektedir. Proleteryanın büyük öğretmeni Marks'ın da belirttiği gibi "Başka halkları ezen bir halkın özgür olması mümkün değildir." İşte İran'ın çeşitli milliyetlerden halkı bu gerçeği yaşamaktadır. Demokratikleşmenin en önemli kıstaslarından biri olan Milliyetler politikası Humeyni yönetiminin Demokrasi ile en ufak bir ilgisi olmadığını belgelemektedir. Özgürleşme adına milli zülüm uygulayanlar İran'ın tüm milliyetlerden halkının düşmanıdır.

Humeyni yönetimi feodalizmin tasfiyesi konusunda en küçük bir girişimde bulunmamıştır. Tersine feodalizmin İslam anayasası" ile üst yapıda iyice kurumlaştırılması için adımlar atılmıştır.

Dün İran'lı kadınların faşist Şah rejimine karşı başkaldırışının sembolü haline gelen karaçarşaf; bugün Humeyni yönetimi altında kadınlar üzerinde feodal baskının sembolü haline gelmiştir.

Başlangıçta emperyalistlere karşı takınılan gürültülü tavırlar, yerini süreç içinde sessiz anlaşmalara bırakmıştır. En son olarak İran'la dinci liderler Amerikan emperyalizmi ile de anlaşmalar yapmışlardır.

Şah döneminde nasılki Pehlevi sülalesinin ve onun çevresindeki dar bir zümre hakimiyeti söz konusu idi ise; bugün de Humeyni çevresindeki dar bir "İmamlar-hocalar" zümresinin hakimiyeti söz konusudur. Humeyninin şahsına bağlı yönetim yasa hükmü haline getirilmeye çalışılmaktadır. Hazırlanan bir yasa tasarısına göre; Humeyniye genel kurmay başkanı adayı göstermek; gerektiğinde yüksek mahkeme yargıtlarını seçmek; cumhurbaşkanı sorumlulukları yanında, de bunyargıçları işten el çektirmek; On iki kişilik anayasa konseyinin altı üyesini tesbit etmek; savaş ve barış konusunda karar vermek yetkileri verilecektir. Genel kurmay başkanı olarak tüm yüksek rütbeli subayların tayini ve işten el çektirilmesi de Humeyniye bağlı olacaktır. Büten bunlar, Humeyninin ve çevresindeki dinci liderlerin tek egemen olmasının kurumlaştırılması; Humeyninin Şah'laşması anlamına gelmektedir. Bütün bunlar, bugün dinci liderlerin İran devrimini arkadan vurur hale geldiklerini; ve bugünkü karşı devrimci yönetimin İran devriminin ilerlemesi önünde bir engel haline geldiğini göstermektedir.

Çeşitli milliyetlerden halkımız...

İran halkının fasist Şah rejimine karşı verdiği yiğit mücadele ve sonrası yaşanan olaylardan öğrenmek görevimizdir.

İrandaki devrim hareketi önce bize yıkılmaz ve güçlü gibi görülen Şah gibilerinin yıkılabileceği tek yenilmez gücün ezilen halkın gücü olduğunu göstermiştir.

İkincisi İrandaki devrim hareketi bize emperyalizm çağında proleteryanın önderliğinde olmayan bir devrimci hareketin kazanımlarının uzun süreli olmayacağını göstermiştir.

Biz komünistler özellikler bu soruna dikkat çekmiş ve Dinci liderlerin emperyalizme teslim olmasının muhtemel olduğunu açıklamıştık. Nitekim, Milli Burjuvazinin sağ kanadının özüne uygun olarak, süreç içinde dinci liderler emperyalizm ile uzlaşma ve devrime saldırma yolunu tuttular; Devrimci maskeleri düştü; karşı devrimci saflara geçtiler, devrimin hedefi haline geldiler.

İrandaki pratik bize bir kere daha gösterdi ki, emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizmine karşı bir devrim hareketi ancak proleteryanın önderliğinde gerçekleşirse bu düşmanlar yok edilebilir. Toplumun gelişmesinin önü açılabilir. Çünkü yanlızca işçi sınıfı üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin köküten yok edilmesinde yana olan sınıftır. İşçi sınıfı devrimde önderliğini ML silahı ile donanmış KP aracılığı ile gerçekleştirir. Emperyalizm çağında komünist partileri önderliğinde olmuyan devrim hareketlerinin başarılar sağlaması mümkün değildir.

Bu gün İran devrimi çok zor bir durumdadır. Dinci liderler iktidarlarını sağlamlaştırmak yolunda hızla ilerlemektedirler. Devrimci güçler dağınıklık içindedirler. İran devriminin önündeki engeller emperyalizm-komprador kapitalizm-feodalizm, halo çözülmemiş sorunlar haline gelmektedir.

Ancak gelişmeler gerek komünist devrimcilere, gerekse çeşitli milliyetlerden İran halkına çok şey öğretmiştir. İran halkı Şah'ı devirdiği gibi, yeni Şah adaylarını da er geç devirecek, tarihin karanlıklarına gömecektir.

Bütün dünyada işçi sınıfının ve ezilen halkların görevi bu gün İranda devrimcilere karşı girişilen saldırılara, milli katliamlara karşı çıkmak; çeşitli milliyetlerden İran halkının devrim mücadelesini desteklemektir.

YAŞASIN KARDEŞ İRAN HALKININ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİ!
YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZM!
KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!
YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ!

TKP/ML MK
16 EKİM 1979